

TILKENDEGIVELSE

i Afskedigelsesnævnets sag nr.:20120944.

3F

for

A

mod

DI

for

Thykjær A/S

Sagen blev mundtligt forhandlet den 13. november 2012 med højesteretsdommer Jytte Scharling som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af chauffør A, direktør Bent Thykjær og buschef Søren Olesen.

Klager har nedlagt påstand om, at indklagede tilpligtes at betale en efter Afskedigelsesnævnet fastsat godtgørelse i henhold til Hovedaftalens § 4, stk. 3, punkt e.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen angår virksomhedens afskedigelse af buschauffør A, der har været ansat i den indklagede virksomhed siden 11. juli 2011. A var ansat med Tønder som fast udkørselssted. A havde også tidligere været ansat i den indklagede virksomhed, men var fratrådt denne stilling efter eget ønske.

A blev afskediget den 6. juni 2012 til fratræden den 30. juni 2012 med den begrundelse, at der i forbindelse med ikrafttræden af nye køreplaner var behov for at reducere i personalet. Den reducerede kørsel vedrørte primært virksomhedens udkørselssted i Toftlund. Udkørselsstedet i Toftlund havde fælles driftschef med Tønder og det øvrige Sønderjylland.

A har ikke under sin ansættelse modtaget påtaler. A blev valgt som tillidsrepræsentant i februar 2012, men valget blev ikke godkendt af virksomheden, da A ikke opfyldte overenskomstens krav om minimum et års anciennitet.

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

Det lægges til grund, at den reduktion i køreplanen, som fandt sted pr. 1. juli 2012, medførte, at virksomheden reelt befandt sig i en situation med arbejdsmangel.

Udgangspunktet i sådanne situationer er, at arbejdsgiveren i medfør af ledelsesretten

kan vurdere, hvem der bedst kan undværes. Det er dermed arbejdstageren, der må godtgøre, at arbejdsgiveren har lagt vægt på usaglige hensyn ved afskedigelsen. Hovedspørgsmålet i denne sag er, om arbejdsmanglen kun skal vurderes i forhold til udkørselsstedet i Tønder eller - som sket - i forhold til virksomhedens afdelinger i Sønderjylland.

I hvert fald under de foreliggende omstændigheder findes virksomheden ikke at være afskåret fra, som sket, at foretage vurderingen af, hvem af de ansatte der bedst kunne undværes, blandt samtlige de chauffører, der var beskæftiget på virksomhedens udkørselssteder i det geografiske område, der omfattede Sønderjylland. Der er herved lagt vægt på, at der er tale om et nærmere afgrænset geografisk område, hvor medarbejderne i et vist omfang afløser for hinanden. Dette understøttes endvidere af, at der er tale om den samme driftsleder for alle udkørselsstederne, samt at chaufførerne fagligt udfører samme slags arbejde uanset udkørselssted.

Der er efter bevisførelsen endvidere ikke grundlag for at fastslå, at der var en sammenhæng mellem opsigelsen af A og dennes kandidatur som tillidsrepræsentant, ligesom der ikke er grundlag for at fastslå, at virksomhedens vurdering af hvem der i den givne situation bedst kunne undværes, byggede på usaglige hensyn. I denne forbindelse bemærkes, at A havde en ganske kort anciennitet i virksomheden.

Der er herefter ikke grundlag for at fastslå, at afskedigelsen af A er sket i strid med Hovedaftalens § 4 stk. 3.

Indklagedes påstand tages derfor til følge, således at Thykjær A/S frifindes.

Klager skal betale opmandens honorar.

København, den 3. december 2012

Jytte Scharling